

Félretett feladatok.

Néhány feladat bizonyos elemei már megvalósultak más feladatokban, kiemelt címszóként azonban még nem.
Más feladatoknak még csak megvalósítási lehetőségeit látom.

Építkezés

Képregény egy épülő házról
Iskola közösségi tereinek ábrázolása. Tervek készítése az átalakításhoz.
Makettezés.
Iskolaudvar és kert makett. Másképp?
Térkép a környékről. Jelek a létesítményeknek, belső funkcióknak.

A mi utcánk

Utcátok. /Tussal, tollal vagy pálcikával./
Előtér, középtér, háttér!
Fotókon az előtér kiszínezése.
Fess egy képet! Milyen házat építenél magadnak?
Készítsetek agyagtéglákat, majd ezekből néhány házikót, a tető lehet nád, gally, szalma. Egészítsétek ki az utca képét. Rajzoljátok meg tussal, fapálcikával.
Mintázd meg agyagból a környék legérdekesebb épületét! Készíthetsz újabb, kitalált épületeket is. Kifestheted. összerakhatjátok játékvárossá

Dobozváros

Hűtőszekrényes, tévés dobozokból. Díszítsétek festéssel, ragasztással!
Útvesztő modell játékkockákból, vagy kisebb-nagyobb dobozokból. Rajzoljuk meg egyre sűrűbbre. Előtte tervrajz. Utána tágas játszótér. Az építmény készülhet egy tágas belső térben, vagy a szabadban.

Rajzoljuk, fessük meg az építményt!

Tervezd át az osztálytermet!

Osztályterem és környéke. Festés

Járművek papírból dobozokból.

Vendégem érkezett

Vendéged érkezik valahonét külföldről, és egy szót sem tud magyarul. Elhatározod, hogy kis képeket ragasztasz ki a lakásban a fürdőszoba, a wc, a konyha ajtajára. Rajzolja, fesse meg mindenki, mivel jelezné a szobákat.
Aztán nagyon belejössz a ragasztgatásba, és a fiókokra, szekrényekre is ragasztasz.
Végül elhatározod, hogy a lakás ajtajára is ragasztasz valamit, kik laknak itt?
Együtt járjátok be a környéket. Mit festetek, miután hazajöttetek?
Mielőtt elutazik, festeni szeretné neki egy képet, amit magával visz, rólatok, arról, ahogyan éltek, szóval valamit, ami nem egyszerűen csak csoportkép a családról.

Évszakok színei

Beszélgetünk az évszakokról, megnézzük néhány diát, vagy egy filmet, majd:
Fesd meg az évszakokat színfoltokkal! Ne próbálj fákat, hóesést, stb. ábrázolni, csak színfoltokat fess!
Mit tudnál még színfoltokkal megfesteni?
A feladat megoldás során vezethetjük a gyerekeket bizonyos konvencionális színegyüttesek felé, vagy szabadon keresgélhetnek a színek között. Környezet órára kíváncsozó feladat.

Az évszakok formái.

Milyen tárgy, dolog, jut eszedbe az egyes évszakokról? Szánkó, labda, stb. Egy labda még kevés ahhoz, hogy kép legyen belőle. Mít tehetnénk még hozzá? Rajzoljuk, fesük meg őket! Az egyszerű kompozíciós tanulmányok, vagy epikus ábrázolás mellett montázs, kollázs készítésével is feldolgozhatjuk a témát.

Az évszakok eseményei.

Játsszunk el egy évszakhoz fűződő népszokást, rajzoljátok, fessétek meg!

Fessünk évszak naptárt! Elosztjuk a feladatokat, mindenki választ egy hónapot, lehetőleg persze úgy, hogy legalább két naptárt össze tudjunk állítani.

A naptárlapok alján szöveges, képes feljegyzések lehetnek a hónap eseményeiről.

Válassz ki az udvaron egy fát, fessd meg minden évszakban! Melyik évszakhoz milyen rajzeszközt választasz?

A képi megjelenítés vizuális problémáit mindig a feldolgozott népszokás jellege adja. A busójárás nyilván a kontrasztok., a pünkösöd inkább kompozíciós előtanulmányokat igényel.

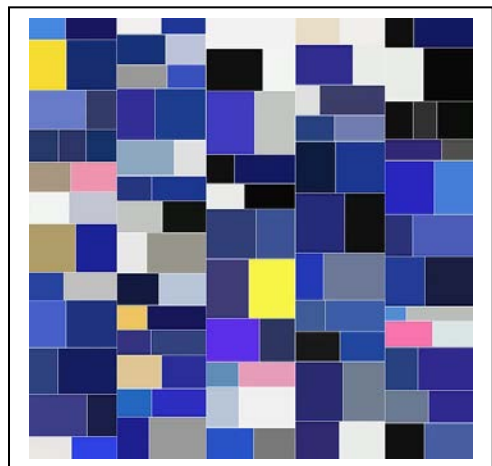
Riga Eszter weboldaláról

<https://rigaeszter.wixsite.com/works>

LAG

Munkáimban az ismert és az ismerős értelmezésével foglalkozom az internetes technológia szerepét vizsgálva mint fontos tényezőt a képközpontú kreatív folyamataiban. Kiindulási pontként a Google képkeresőt használom. A Google mérnökei egy olyan, nem rögzített algoritmust alkalmaznak, mely lehetővé teszi, hogy a képek töltődés során egyfajta szín-illúzióként jelenjenek meg. A folyamat során, a töltődő képekből egy színes massa keletkezik. Ezt kihasználva, és erre tudatosan reagálva keresek rá ikonikus művészek alkotásaira. Print Screen segítségével, több képből hozok létre egy különleges, absztrakt geometriai kollázst, kizárólag a keresési eredményekben megjelenő műalkotásokról készült képeket használva. Ezek a találatok, minden lehetséges információtól megfosztva és lecsupaszítva, egy olyan színes és

rendszeresített válogatást alkotnak egy képen belül, mely tökéletesen reflektál a 21. századi digitális fotográfia tömeges reprodukálására és cirkulációjára egy olyan korban, amikor az internet kevésbé újdonság és inkább bizonyos értelemben banális, de mindenképp alapértelmezett, mindennapi életünk szerves része. A digitális anyagok végtelen reprodukálhatóságára és változékonyságára reflektálok és egy olyan kortárs momentumra amelyet leginkább Guthrie Lonergan internet aware avagy internet tudatosság fogalmának definícióján keresztül lehet érzékeltetni, ami így hangzik: "amikor a művészi objektum fotója szélesebb körben szétszóródott és megtekintett, mint maga az objektum."

PERSONA

Diplomamunkám kiindulópontja maga az önismeret és a hozzá tartozó emóciók. Megpróbálok egy átfogó képet festeni arról a periódusról, amibe a diplomamunkámon keresztül betekintést nyer a befogadó. Különösképp a megfelelési vágygal, önbecsüléssel, görcsös teljesítményi kényszerrel foglalkozom, de ez egy sokkal összetettebb magyarázatot igényel. Egy olyan általános és egyben növekvő tendenciájú, generációkban egyre felerősödő problémakörrel foglalkozom, ami nagy szerepet játszik életünk szakaszainak különbözőképp való megélésében. Megfelelek-e? Ha mindenkinek meg szeretnék felelni, akkor az emberekkel szemben egy szerepet kell felvállalnom, ami viszont nem én vagyok. Egy idő után pedig azt veszem észre, hogy elveszítettem a saját személyiségemben azt az egyediséget, ami meghatároz. Egy olyan időszak jött el számomra, amikor éreztem, hogy közbe kell avatkoznom. Az állandó aggodás, téves képzetek nyomot hagytak rajtam. Egy kihívás, harc, egy pillanat, ami próbára tesz minket. Mindannyiunk életében van valami, amit le kell küzdeni. Jobb esetben szembe nézünk ezekkel a problémákkal, de az, hogy mit teszünk, hogyan dolgozzuk fel, hatással van az életünk legnagyobb részére. Könnyű hagyni, hogy ezek az érzések elmérgesedjenek bennünk, hogy a

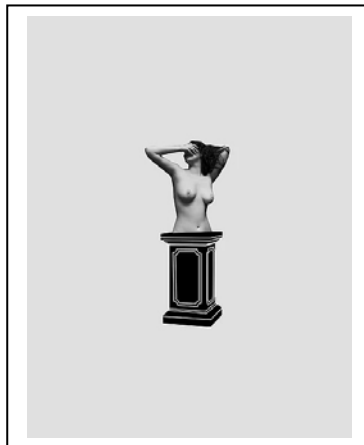
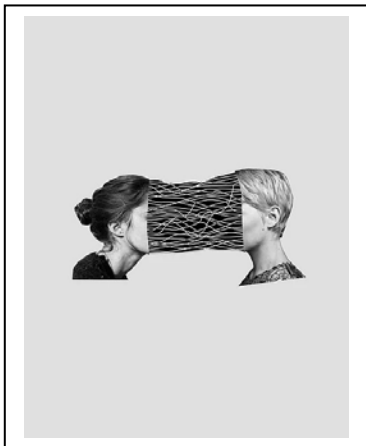
bizonytalanság átvegye az irányítást. Viszont semmi könnyű nincs a túllépésben. De ezekben a téves képzetek által kreált világban maradni csak meggátol abban, hogy ezeket a mentális és érzelmi blokkokat fel tudjam oldani.

Feldolgozom az ezzel kapcsolatos érzelmeimet. Válaszok rájuk a saját vizuális válaszaimmal. Egy olyan hasonló világ érzelmeit akarom rögzíteni, egy állapot lenyomatait, amely elbeszéli ezt az időszakot és egy bizonyos irányvonalat mutat a befogadónak. Fotográfiák gyűjteménye, csendélet, a téma metaforikus vizsgálata, egy érzelmi időszakot összegző néma képek. Képeim megértését rá kell bíznom arra az emberre, aki nyitott a befogadására. Bár ez egy nehéz feladat, hiszen hogyan is azonosulhatnánk könnyen azzal, ami volt, most már nincs és soha többé nem is lesz? Hiszen a megértési folyamat nem tisztán racionális, hanem inkább belső megérzésből fakadó, ösztönből jövő. Mégis, a megértéshez szükséges az, hogy hajlandóak legyünk elidőzni a képek felett. Hozzájuk csiszolódni, hasonlulni, egy időre beépíteni őket a saját emlékeink közé.

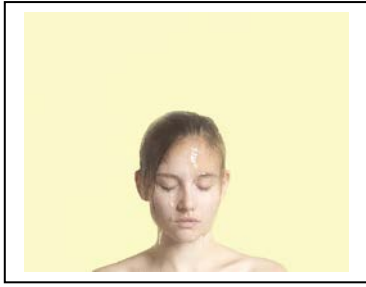
STUDY OF EMOTIONS

Feladatom egy fiktív és szubjektív kártyacsomag készítése volt. A kártya lapjai az általam vizsgált érzelmek metaforái. Feladatom során többek között az alábbi érzelmeket vizsgáltam: szorongás, düh, sajnálat, viszolygás, megvetés, elutasítás, szégyen, zavar, csalódottság, büntudat, lelkiismeret-furdalás, önemésztés. A cél egy saját szimbólumrendszer megalkotása volt. A képeket az internetről gyűjtöttem össze, majd digitális rajzokkal egészítettem ki.

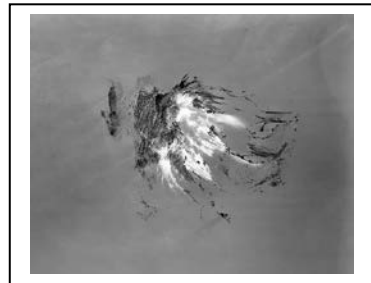
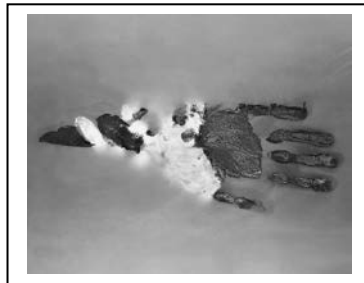
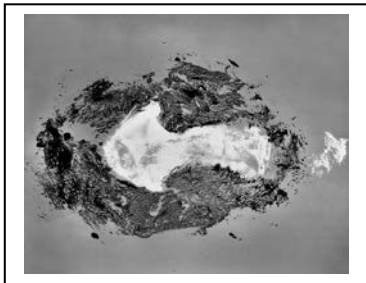
EXPOSED

Ahogy a technológia fejlődik, úgy válik mindennapi életünk részévé. A közösségi média-megosztó szolgáltatások lehetővé teszik felhasználóinknak, hogy különböző típusú tartalmakat osszanak meg más emberekkel. Egyes esetekben azonban már privát szféránkat fessegetjük. Felmerül a kérdés: miért? Túlkompenzálás, feltűnési kényszer, magányosság? Túl sok személyes információt osztunk meg más emberekkel, nem érezzük a dolog súlyát. De nem csak a mennyiséggel van probléma, hanem a tartalommal is. Olyan intim zónába engedünk betekintést, ami normális esetben nem tartozna másra. Sorozatom alapjául az „oversharing” illetve „TMI/too much information” kifejezéseket vettem, amelyek vizuális megfogalmazáshoz különböző szociális hálók posztjait használtam fel. Ezeket a néha már meglepően nyílt dolgokat képi metaforák formájában mutatom be. Egy bizonyos asszociációs kísérletként is felfoghatjuk ezt, ugyanakkor az általam alkalmazott minimalista képi világ ellentmond a túlzott információ-megosztás természetének.

RECALL

Az emlékezés fogalmát Kant így határozta meg: "Emlékezés: fantázia és éber tudat együttesen." Mint egy láncsor van jelen életünkben. Kódolás (a memóriában való elhelyezés), tárolás (megőrzés a memóriában), előhívás (visszanyerés a memóriából). Én az emlékezet tagolt rendszerének harmadik lépcsőjére koncentrálok. Anyai ölelés, atyai pofon, érintések amik (akár pozitívak akár negatívak) egy életre beleíródtak emlékezetünkbe. Ha visszaemlékezünk ezekre a pillanatokra, szinte még mindig érezzük az adott személy érintését. Ezekkel az érzetekkel foglalkozom. Rekreálom az adott emléket/érintést sötétben világító festékekkel majd síkfilmre kontaktolom, hogy magát a világító felületet egy érzésként kezeljem, így létrehozva egy absztrakt felületet.

TERRA COGNITA

Terra cognita, mint felfedezett illetve ismert föld, számomra a saját emlékeimet jelenti. A mai rohanó világban, mikor minden felgyorsul körülöttünk, millió dolog, esemény suhan el mellettünk észrevétlenül, néha megállunk egy pillanatra. Olykor- olykor bevillan egy kép a múltból, a gondtalan gyermekkorból. Van, aki nagyon sok emléket őriz ebből az időből, de nem hatnak rá nagy erővel. Az én emlékeimből bár kevés van, mégis rendkívül nagy intenzitással hatnak rám. Egy- egy kép, mint a lassított felvétel, kockáról kockára hívja vissza gyermekkorom ártatlan, felhőtlen, boldog vagy éppen szomorú pillanatait, amelyekre kristálytisztán emlékszem. Rekonstruáltam annak az időszaknak egy részét, amit már csak így élhetek újra át.

